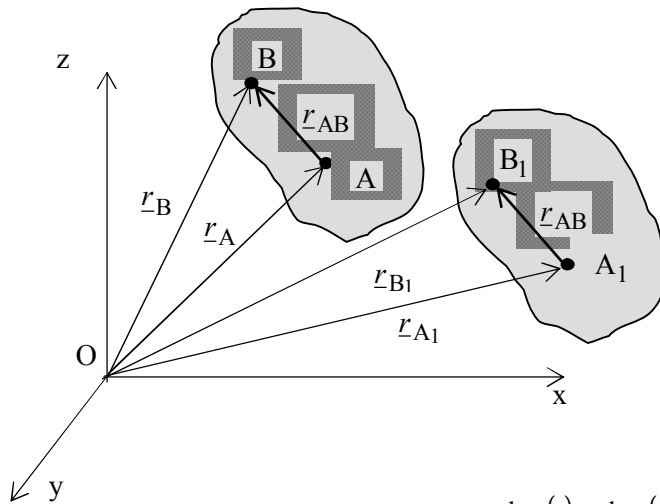

Merev testek kinematikája

Egy merev test mozgásállapotának ismerete azt jelenti, hogy a test minden egyes pontjának ismerjük a mozgásállapotát. A test egyes pontjainak helyzete azonban nem független egymástól és a továbbiakban kimutatjuk, hogy egy pont mozgásállapotának ismeretében a többi pont mozgásjellemzői számíthatók. A merev test mozgásának különböző formái vannak, amelyek közül az **eltolódó (haladó) mozgást**, a **helytálló (fix) tengely körüli forgó mozgást** és a **síkmozgást** tárgyaljuk.

Egy síkmozgást végző merev test pontjai egymással párhuzamos síkokban mozognak. A test minden egyes pontjának pályája síkgörbe lesz.

Eltolódó mozgás

Az ábrán látható, hogy a B pont helyzete az A pont helyzetének ismeretében, az r_{BA} vektor segítségével megadható:

$$r_B(t) = r_A(t) + r_{BA}.$$

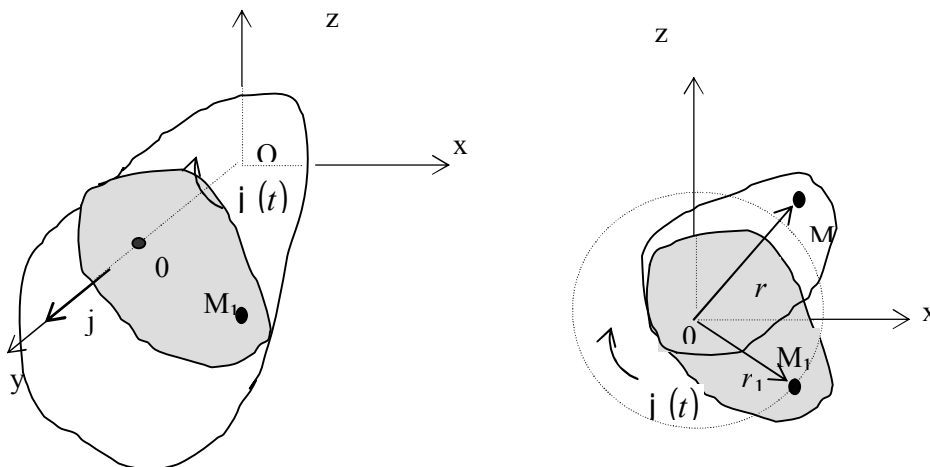
A fenti összefüggésben r_A és r_B vektorok függenek az időtől, de az r_{BA} vektor nem. Mindez azt jelenti, hogy a sebességnek és gyorsulásnak deriválással való számítása során a konstans vektor deriváltja zérus lesz.

A B pont sebesség- és gyorsulásvektora: $v_B(t) = \frac{dr_B(t)}{dt} = \frac{dr_A(t)}{dt} = v_A(t)$, $a_B(t) = \frac{dv_A(t)}{dt} = a_A(t)$.

A kapott összefüggések azt mutatják, hogy egy adott időpontban a test bármely pontjának sebessége és gyorsulása azonos. Igazoltuk tehát, hogy egy pont mozgásállapotának ismeretében a többi pont mozgásjellemzői is megadhatók. Fentiek szerint a test bármelyik pontjában ugyanolyan sebességvektort illetőleg gyorsulásvektort kaptunk, vagyis ezen vektorok ún. **szabad** vektorok.

Helytálló (fix) tengely körüli forgó mozgás

Az egyszerűbb tárgyalás érdekében az ábrán vegyük fel úgy a koordinátarendszert, hogy az y tengely essen egybe a forgástengellyel. Könnyen belátható, hogy a testnek a forgástengelyen kívül fekvő valamely M pontja olyan síkban végez körmozgást, amely átmegy az M ponton és merőleges a forgástengelyre; a kör középpontja - amelyet 0-val jelölünk - pedig a forgástengelyen van. Egy r sugarú pályán megtett út: $s(t) = rj(t)$.

A fentiekből következik, hogy amennyiben ismeretes a test forgástengelye és egy M_1 pontjának mozgástörvénye, abból a $j(t)$ számítható és a test bármely M pontjának mozgásjellemzőjét meg tudjuk határozni.

Az anyagi pont körmozgásánál tanultak szerint $j(t)$ ismeretében lehet számítani az ω szögsebességet és a k szöggyorsulást. Ezek segítségével az egyes pontok sebessége és gyorsulása meghatározható.

A sebességvektor merőleges lesz az M pontot a O ponttal összekötő egyenesre és a forgástengelytől tetszőleges r távolságra lévő pont esetén a sebesség nagysága: $v = |\underline{v}| = r\omega$.

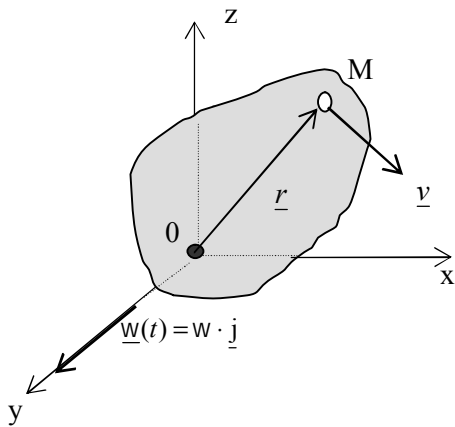
A gyorsulásvektornak két komponense lesz. Az egyik komponens merőleges lesz az M pontot a O ponttal összekötő egyenesre - vagyis az adott ponthoz tartozó körpálya érintőjébe esik -, míg a normális irányú összetevő a O pontba mutat.

A forgástengelytől tetszőleges r távolságra lévő pont esetén a gyorsulás összetevők nagysága:

$$a_t = |\underline{a}_t| = r\kappa, \quad a_n = |\underline{a}_n| = r\omega^2,$$

míg a gyorsulásvektor nagysága: $a = |\underline{a}| = \sqrt{(r\kappa)^2 + (r\omega^2)^2} = r\sqrt{\kappa^2 + \omega^4}$.

Látható, hogy mind a sebesség, mind a gyorsulás nagysága arányos a forgástengelytől való távolsággal.

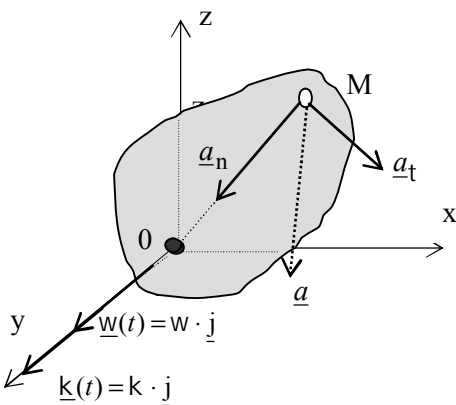

A sebességvektor felírható vektorokkal végzett számítások eredményeként is.

$$\underline{v} = \omega \cdot \underline{j} \times \underline{r}.$$

A kifejezést kifejtve:

$$\underline{v} = \begin{vmatrix} \underline{i} & \underline{j} & \underline{k} \\ 0 & \omega & 0 \\ r_x & 0 & r_z \end{vmatrix} = \omega r_z \cdot \underline{i} - \omega r_x \cdot \underline{k}.$$

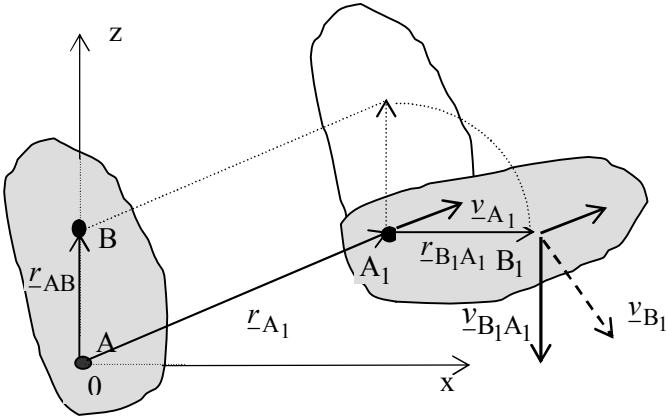
A gyorsulásvektor szintén számítható vektoriális alakban. Ennek eredményeként a derékszögű koordinátarendszerbeni gyorsuláskomponensek viszonylag egyszerűen adódnak.

$$\underline{a} = \underline{a}_t + \underline{a}_n = -\omega^2 \underline{r} + \kappa \cdot \underline{j} \times \underline{r},$$

A kifejezést kifejtve:

$$\underline{a} = (-\omega^2 r_x + \kappa r_z) \cdot \underline{i} + (-\omega^2 r_z - \kappa r_x) \cdot \underline{k}.$$

Síkmozgás

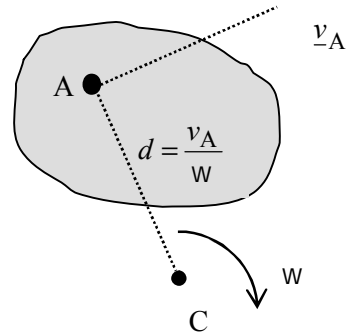
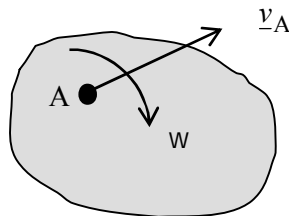
Az ábrán látható, hogy az általános síkmozgás összetehető egy haladó mozgásból és egy az A_1 ponton átmenő, a mozgás síkjára merőleges tengely körüli elfordulásból. Ennek megfelelően egy adott időpontban a test minden pontjának azonos lesz a szögsebessége: $w_B(t) = w_A(t) = w(t)$.

Egy adott A pont sebességvektorának és szögsebességének ismeretében az egyes pontok **sebességvektora** pedig a két összetevő mozgásból számított sebességvektorok összegzéséeként kapható.

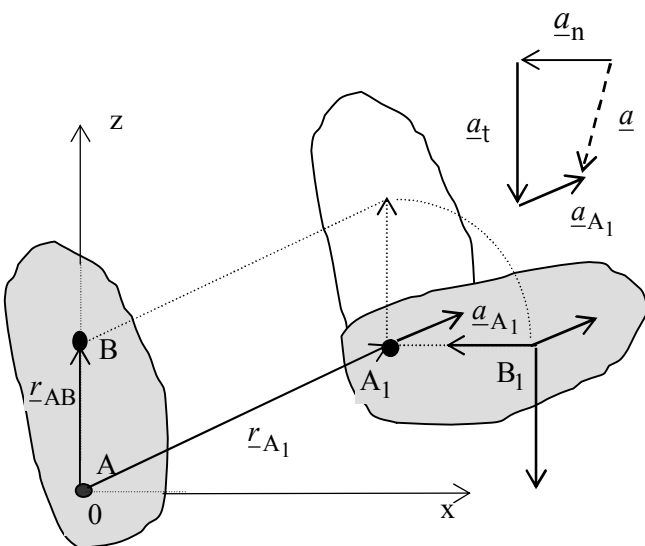
$$v_B(t) = v_A(t) + v_{BA}(t).$$

Célszerű először a sebességvektorok az x és z tengely irányú komponenseit számolni, és ezt követően meghatározni a sebességvektor nagyságát és irányát. Az elfordulásból származó összetevő vektoriális szorzat segítségével is előállítható, így: $v_B(t) = v_A(t) + w(t) \cdot j \times r_{BA}(t)$.

Amint látjuk, a síkmozgásnál a sebesség a síkra merőleges szögsebességvektor és a síkba eső sebességvektor segítségével számítható. Lesz olyan pont, amelynek nem lesz sebessége csak szögsebessége. Nincs akadálya annak, hogy a többi pont sebességét ebből a pontból - az ún. **pillanatnyi forgásközéppontból** (momentán sebességcentrumból) - kiindulva, csupán a szögsebességből számítsuk. Ebben az esetben nincs szükség vektorok összegzésére.

Mivel test síkmozgásáról van szó az elfordulás ténylegesen a C ponton átmenő síkra merőleges tengely körül történik.

A **gyorsulás** számításánál szintén abból indulunk ki, hogy az általános síkmozgás összetehető egy haladó mozgásból és egy, az A_1 ponton átmenő, a mozgás síkjára merőleges tengely körüli elfordulásból. Ennek megfelelően egy adott időpontban a test minden pontjának azonos lesz a szöggyorsulása: $k_B(t) = k_A(t) = k(t)$.

Egy adott pont gyorsulásvektorának, szögsebességének és szöggyorsulásának ismeretében az egyes pontok gyorsulásvektora most három komponens összegzéséeként kapható.

$$a_B(t) = a_A(t) + a_{t_{BA}}(t) + a_{n_{BA}}(t).$$

A gyorsulásvektor most is számítható vektoriális alakban: $a_B(t) = a_A(t) + k(t) \cdot j \times r_{BA}(t) - w^2(t) r_{BA}(t)$.

Elméleti összefoglaló a tankönyvben a 27-31. oldalakon. Példák: 1.9, 1.10, 1.11, 1.13